

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce: **Ing. D. B.**, nar. ..., bytem S. 2533, D. K. n. L., zast. Mgr. Martinem Hamplem, advokátem se sídlem Palackého 741, 544 01 Dvůr Králové nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčném právu 376/1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2016, č. j.: MPSV-2016/93894-421/1,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím uvedeným shora zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Hradci Králové, (dále také jen „úřad práce“), č. j. TUC-289/2016-P ze dne 11. 4. 2016 a toto rozhodnutí potvrdil. Předmětným rozhodnutím byl žalobce podle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 9. 12. 2015 z důvodu maření součinnosti s úřadem práce spočívajícího v tom, že se žalobce nedostavil na úřad práce ve stanoveném termínu dne 9. 12. 2015 a pro nesplnění této povinnosti neuvedl žádný vážný důvod ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti.

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zrekapituloval průběh správního řízení, v němž bylo zjištěno, že žalobce byl zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání na základě žádosti ze dne 4. 8. 2014 a byl poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání. Dne 19. 10. 2015 vzal svým podpisem při jednání na vědomí, že je povinen dostavit se na úřad práce k zprostředkování zaměstnání dne 9. 12. 2015. Dne 9. 12. 2015 v 15:36 hodin byl z adresy ... doručen úřadu práce e-mail, ve kterém se žalobce ze zdravotních důvodů omlouvá, že se nedostaví. Žalobci byl následně stanoven další termín dne 17. 2. 2016, ze kterého se rovněž omluvil ze zdravotních důvodů, opět v předemtný den.

Úřad práce si ve věci obstaral potvrzení psychiatrické ambulance MUDr. R. ze dne 20. 11. 2015, ze kterého zjistil, že žalobce byl zdravotně způsobilý s omezením – výrazné omezení zraku, psychická dekompenzace, dále potvrzení MUDr. K. ze dne 27. 1. 2016, ze kterého zjistil, že žalobce byl dne 13. 11. 2015 plánovaně ošetřen v její ambulanci a zdravotní stav mu dovoľoval plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, dále potvrzení MUDr. K. ze dne 10. 3. 2016, ze kterého zjistil, že žalobce byl dne 1. 3. 2016 plánovaně ošetřen v její ambulanci a zdravotní stav mu dovoľoval plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, a nakonec lékařskou zprávu psychiatrické ambulance RIAPS MUDr. D. ze dne 1. 3. 2016, ze které zjistil, že lékařka žalobci doporučuje změnit sociální zázemí, změnu úřadu práce ve zdravotní prospěch žalobce, který sám nevidí jiné řešení situace.

Úřad práce s žalobcem zahájil dne 14. 3. 2016 správní řízení ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce. V oznámení o zahájení správního řízení z moci řízení ze dne 9. 3. 2016 úřad práce uvedl, že zdravotní důvody lze jako vážné důvody pro nesplnění povinnosti stanovené úřadem práce zohlednit pouze v případě, že tyto důvody brání dle lékařského posudku plnit povinnosti součinnosti vůči úřadu práce, přičemž takový lékařský posudek, kterým by žalobce osvědčil, že mu zdravotní důvody bránily v jednání na úřadu práce dne 9. 12. 2015, žalobce nedoložil. Protože žalobce ani v průběhu správního řízení žádný takový lékařský posudek nedoložil, vydal úřad práce dne 11. 4. 2016 rozhodnutí, jímž žalobce pro maření součinnosti s úřadem práce z evidence uchazečů o zaměstnání vyřadil.

K odvolání žalobce žalovaný přezkoumal napadené rozhodnutí úřadu práce a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné, neboť žalobce byl informován o termínu jednání na úřadu práce, byl poučen o svých právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání, o následcích jejich neplnění a též o tom, že nedodržení stanoveného termínu mu bude omluveno, jen pokud prokáže, že mu v dostavení se na stanovený termín bránil vážný důvod. Úřad práce proto na danou situaci správně aplikoval § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3 zákona o zaměstnanosti, podle kterého úřad práce vyřadí uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání, jestliže bez vážných důvodů maří součinnost s úřadem práce, spočívající v naplnění důvodu dle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti, že se uchazeč nedostaví na úřad práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů, které jsou uvedeny v § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, když žalobcem tvrzené zdravotní důvody pod bodem 6 tohoto ustanovení nebyly prokázány žádným lékařským posudkem.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce prostřednictvím svého zástupce včas podanou žalobou, v níž namítal, že byl rozhodnutím úřadu práce a žalovaného zkrácen na svých právech, která mu přísluší, což mělo za následek nezákonné rozhodnutí. Namítá, že relevantními dokumenty doložil, že se na kontaktní pracoviště nedostavoval pro svůj nepříznivý zdravotní stav, avšak oba správní orgány jím předkládané důkazy přehlížely a skutkový stav věci zjistily neúplně a nedostatečně. To se týká zejména zpráv MUDr. D. ze dne 1. 3. 2016 a 19. 4. 2016, kde se uvádí, že „psychické problémy a zdravotní stav pacienta brání v osobní komunikaci s kontaktním pracovištěm Dvůr Králové nad Labem“, a že žalobce je sice schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání, avšak mimo úřad práce ve Dvoře Králové nad Labem, kde jeho psychický, zdravotní stav i osobnostní specifika neumožňují osobní komunikaci, a poukazu k odbornému vyšetření ze dne 2. 3. 2016, vystaveného MUDr. J. Š., kde je rovněž doporučována změna místa úřadu práce ve zdravotní prospěch pacienta.

Žalobce dále namítal, že byla porušena jeho procesní práva, když opakovaně žádal úřad práce o prodloužení lhůty k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí s tím, že podal žádost ČAK o ustanovení právního zástupce, neboť měl za to, že se bez právní pomoci již nadále v této věci neobejde a sám si právní pomoc advokáta nemůže z důvodu nepříznivé majetkové situace dovolit, úřad práce však jeho žádosti nevyhověl, neboť podle jeho názoru žalobce nesplnil podmínky pro ustanovení advokáta.

Žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí žalovaného ve spojení s předcházejícím rozhodnutím úřadu práce zrušeno a věc vrácena úřadu práce k dalšímu řízení a aby soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zopakoval předmět řízení a skutkový stav. K žalobním námitkám uvedl, že se s částí z nich vypořádal již v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění v tomto směru odkázal, a dále pak zdůraznil, že úřad práce postupoval v souladu s § 51 odst. 3 a § 52 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, když jednak dal žalobci možnost označit důkazy k prokázání svých tvrzení, avšak zároveň nebyl povinen provádět další dokazování, jestliže byla zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, tedy bylo zjištěno, že se žalobce na termín 9. 12. 2015 nedostavil, aniž by mu v tom bránily zdravotní důvody, naopak úřad práce vycházel z lékařských zpráv, které ve spojení s ostatními listinami provedl k důkazu v rozsahu potřebném ke zjištění stavu věci, přičemž se zabýval všemi doklady, které žalobce uplatnil, žalobce však v průběhu správního řízení nepředložil žádnou lékařskou zprávu, která by svědčila o tom, že by mu v dostavení se na kontaktní pracoviště dne 9. 12. 2015 bránily zdravotní důvody ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. K námitce žalobce stran neumožnění právní pomoci žalovaný uvedl, že správní řád nevychází z povinného zastoupení účastníků, konkrétně pro vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, a správný byl tedy i postup úřadu práce, když žalobci lhůtu pro vyjádření neprodloužil. Žalovaný uvedl, že žalobce se v řízení hájil dostatečně věcně sám a jím vznášené námitky byly obdobného charakteru, jako ty, které později vznášel prostřednictvím svého zástupce, takže ani z tohoto pohledu nebylo na místě ustanovit žalobci zástupce ve správním řízení.

Podle žalovaného tak v řízení nebylo prokázáno, že by žalobci v dostavení se ve stanoveném termínu dne 9. 12. 2015 na kontaktní pracoviště úřadu práce ve Dvoře Králové nad Labem bránily zdravotní důvody, které by byly prokázány lékařským posudkem, a proto úřad práce v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o zaměstnanosti rozhodl o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce nad rámec svých dosavadních tvrzení dále uvedl, že stav psychické dekompenzace, jenž mu znemožnil osobně jednat s pověřenými pracovníky kontaktního pracoviště úřadu práce ve Dvoře Králové nad Labem, byl způsoben výhradně jednáním těchto pracovníků, kteří se vůči žalobci opakovaně ve velmi krátkém časovém horizontu dopouštěli procesních pochybení, nezákonného postupu a nekorektního jednání. Žalobce toto jednání podrobně popisuje, jedná se o postup referentky úřadu práce ve vztahu ke způsobu hrazení plateb za energie žalobcem, postup úřadu práce ve vyřizování jeho žádosti o dávku mimořádné okamžité pomoci na speciální dioptrické brýle, nabízení nevyhovujících pracovních nabídek úřadem práce, přičemž všechny tyto okolnosti vedly žalobce k tomu, aby podal žádost o změnu kontaktního pracoviště, již však ředitel Krajské pobočky Úřadu práce v Hradci Králové Mgr. M. H. podmínil ukončením všech probíhajících správních řízení s žalobcem u kontaktního pracoviště ve Dvoře Králové nad Labem a přenesením všech agend, takže ke změně kontaktního pracoviště nedošlo.

Žalobce dále uváděl výhrady k lékařské zprávě MUDr. K., kterou považoval za neúplnou a zkreslenou, vyhotovenou na základě 20 minutového vyšetření, přičemž tato doba nemohla být dostačující k řádnému posouzení jeho zdravotního stavu. Nakonec žalobce tvrdil, že byl úřadem práce ze schůzky dne 9. 12. 2015 omluven, jak vyplývá z e-mailové komunikace z tohoto dne.

Při jednání dne 4. 8. 2017 žalobce dále doplnil, že v současné době (od 27. 7. 2016) je veden v evidenci kontaktního pracoviště Úřadu práce v Jaroměři a nemá s tímto pracovištěm žádné problémy. K dotazu soudu uvedl, že u MUDr. D. D. se léčí od 1. 3. 2016, kdy byl na prvním vstupním vyšetření, ale objednan byl již v lednu. V listopadu roku 2015 byl na vyšetření u své dřívější lékařky MUDr. K., na další kontrolu se měl dostavit v lednu roku 2016, ale to si již vyjednával změnu lékaře.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl po projednání věci samé při jednání dne 4. 8. 2017.

Zástupce žalobce v celém rozsahu odkázal na podanou žalobu a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí prvoinstančního zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Navrhl, aby si soud k důkazu vyžádal písemné vyjádření kontaktního pracoviště Úřadu práce v Jaroměři ohledně plnění povinností žalobce jako uchazeče o zaměstnání, dále navrhl vyloučit MUDr. D. ze zdravotního stavu žalobce.

Pověřený pracovník žalovaného setrval na zamítnutí žaloby.

Při jednání žalobce doplnil, že v současné době (od 27. 7. 2016) je veden v evidenci kontaktního pracoviště Úřadu práce v Jaroměři a nemá s tímto pracovištěm žádné problémy, o čemž doložil potvrzení uvedeného pracoviště ze dne 2. 8. 2017. K dotazu soudu žalobce dále uvedl, že u MUDr. D. D. se léčí od 1. 3. 2016, kdy byl na prvním vstupním vyšetření, ale objednan byl již v lednu. V listopadu roku 2015 byl na vyšetření u své dřívější lékařky MUDr. K., na další kontrolu se měl dostavit v lednu roku 2016, ale to si již vyjednával změnu lékaře.

Krajský soud rozhodl, že zástupcem žalobce navržené důkazy nebudou provedeny, a to z důvodu nadbytečnosti (§ 52 odst. 1 s. ř. s.).

Z předloženého správního spisu soud ověřil následující rozhodné skutečnosti:

1) Dne 14. 3. 2016 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 9. 3. 2016 ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce podle § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3 a § 31 písm. a) zákona o zaměstnanosti, a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

2) Úřad práce ČR, krajská pobočka v Hradci Králové, po provedeném správním řízení vydal dne 11. 4. 2016 rozhodnutí č. j. TUC-289/2016-P, kterým byl žalobce podle § 30 odst. 2 písm. f), odst. 3 a § 31 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání.

3) Odvolací orgán (žalovaný) žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí úřadu práce.

Správní spis obsahuje následující listinné důkazy citované v obou rozhodnutích.

Zejména se jedná o pokyny pro uchazeče o zaměstnání, z nichž plyne, že žalobce byl dne 4. 8. 2014 poučen o povinnosti jednat na úřadu práce ve stanovených termínech a v případě nedostavení se na původně stanovený termín o povinnosti oznámit do 8 dnů vážný důvod, který v dostavení se bránil. Dále jde o záznamy o jednání s uchazečem, kde je u záznamu ze dne 19. 10. 2015 uveden termín další návštěvy na 9. 12. 2015 a vedle podpis žalobce.

Z e-mailové korespondence žalobce s úřadem práce ze dne 9. 12. 2015 plyne omluva žalobce ze stanoveného termínu ze zdravotních důvodů a sdělení úřadu práce, že disponuje potvrzením psychiatrické ambulance MUDr. R. o zdravotním stavu žalobce ze dne 20. 11. 2015, a že je nezbytné zasílat pravidelně potvrzení, pokud bude zdravotní stav žalobce trvat, přičemž potvrzení MUDr. R. uvádí, že žalobce je zdravotně způsobilý s omezením podmiňujícím zdravotní způsobilost k výkonu povolání – výrazné omezení zraku, psychická dekompenzace. V e-mailové zprávě ze dne 14. 12. 2015 žalobce sděluje, že je stále v péči psychiatra a další termín má stanoven na 13. 1. 2016, a ve zprávě ze dne 13. 1. 2016 sděluje, že byl nucen změnit psychiatra a že je objednan na 1. 3. 2016.

Z potvrzení MUDr. K. ze dne 27. 1. 2016 plyne, že žalobce byl plánovaně ošetřen dne 13. 11. 2015 (nesprávně 2016) a zdravotní stav mu dovoľoval plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Z dopisu úřadu práce doručeného žalobci dne 4. 2. 2016 plyne, že žalobci byl stanoven termín návštěvy úřadu práce na 17. 2. 2016 od 13:00 do 15:00 a žalobce byl poučen o následcích nedostavení se.

Z e-mailové korespondence ze dne 17. 2. 2016 plyne, že žalobce v 10:57 sděluje svůj postup ke změně kontaktního pracoviště, v 11:35 je poučen o povinnosti dostavit se na kontaktní pracoviště ve stanoveném termínu, v 14:32 oznamuje, že jeho zdravotní stav neumožňuje osobní komunikaci s kontaktním pracovištěm, a v 14:49 je seznámen se závěrem potvrzení MUDr. K. Z korespondence ze dne 22. a 23. 2. 2016 plyne, že žalobci bylo na jeho žádost zasláno potvrzení MUDr. K.

Obsahem spisu je dále oznámení žalobce ze dne 4. 3. 2016 o dalším termínu návštěvy psychiatrické ambulance, oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 9. 3. 2016, doručené žalobci dne 14. 3. 2016, a listiny dokládající snahu žalobce o změnu kontaktního pracoviště, jeho procesní postup vůči referentce vyřizující žádost o poskytnutí okamžité mimořádné pomoci v nouzi a listiny o určení lhůty k navrhování důkazů, o žádosti o prodloužení této lhůty a o zamítnutí této žádosti.

Obsahem spisu jsou konečně rovněž potvrzení MUDr. D. Prvním je potvrzení ze dne 10. 3. 2016, doručené kontaktnímu pracovišti dne 11. 3. 2016, ze kterého plyne, že žalobce byl plánovaně ošetřen dne 1. 3. 2016 a zdravotní stav mu dovoľoval plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání. Druhým a třetím jsou lékařská zpráva z tohoto ošetření, jedna doručená kontaktnímu pracovišti taktéž dne 11. 3. 2016, druhá dne 6. 4. 2016. Obě zprávy jsou datovány dnem 1. 3. 2016, provedené výkony, regulační poplatek a ordinované léky jsou totožné, totožný je i obsah - doporučení ke změně sociálního zázemí a úřadu práce ve zdravotní prospěch žalobce – s jedinou výjimkou, a sice že ve druhé zprávě je před doporučení doplněno, že *„psychické problémy a zdravotní stav pacienta brání v osobní komunikaci s KoP Dvůr Králové nad Labem.“* Razítko a podpis jsou na každé zprávě odlišné.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném přezkumném řízení v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žaloba **n e n í d ů v o d n á**.

Soud předně konstatuje, že předmětem projednávané věci je posouzení, zda žalobci bránil vážný zdravotní důvod v dostavení se na kontaktní pracoviště ve stanovený termín dne 9. 12. 2015 a zda byl tento důvod prokázán lékařským posudkem. Z tohoto důvodu soud zamítl návrhy žalobce na provedení dokazování písemným vyjádřením kontaktního pracoviště Úřadu práce v Jaroměři ohledně plnění povinností žalobce jako uchazeče o zaměstnání, neboť se v dané věci jedná o posouzení plnění povinností žalobce vůči jinému kontaktnímu pracovišti Úřadu práce v jiném období, a ze stejného důvodu zamítl i návrh na výslech MUDr. D. ke zdravotnímu stavu žalobce, neboť jej poprvé vyšetřila až 4 měsíce po události, která byla důvodem zahájení správního řízení s žalobcem. Ke zprávám MUDr. D. se soud vyjádří ještě v rámci právního hodnocení věci.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících rozhodných skutečností a učiněných právních závěrů:

Podle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31). Podle odst. 3 se vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání provede dnem, kdy nastala některá ze skutečností uvedených v odstavcích 1 a 2. Rozhodnutí o vyřazení nelze vydat po uplynutí 3 let ode dne, kdy nastala skutečnost bránící vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání podle odstavce 1 písm. a), nebo kdy uchazeč o zaměstnání nesplnil povinnost vyplývající z odstavce 1 písm. b).

Podle § 31 písm. c) zákona o zaměstnanosti uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů [§ 5 písm. c)].

Podle § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti se pro účely tohoto zákona rozumí vážnými důvody důvody spočívající v zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s krajskou pobočkou Úřadu práce při zprostředkování zaměstnání.

Krajský soud po výše uvedené přehledné rekapitulaci shledal správným postup správních orgánů obou stupňů a ztotožnil se s odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí v právní kvalifikaci. V řízení bylo prokázáno, že žalobce byl poučen o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání, tedy zejména o povinnosti jednat na úřadu práce ve stanovených termínech a v případě nedostavení se na původně stanovený termín o povinnosti oznámit do 8 dnů vážný důvod, který mu v dostavení se bránil. Dne 19. 10. 2015 vzal žalobce svým podpisem při jednání na vědomí, že je povinen dostavit se na úřad práce k zprostředkování zaměstnání dne 9. 12. 2015, avšak dne 9. 12. 2015 v 15:36 hodin se žalobce ze zdravotních důvodů omluvil. Vzhledem k tomu, že se rovněž ze zdravotních důvodů omluvil i z dalšího termínu dne 17. 2. 2016, opět v předmětný den, zahájil úřad práce správní řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Žalobce v průběhu správního řízení, avšak ani před jeho zahájením, neprokázal lékařským posudkem, že by mu dne 9. 12. 2015 v návštěvě kontaktního pracoviště bránily vážné zdravotní důvody. Na tento skutkový stav úřad práce správně aplikoval citované právní normy a stejně tak posouzení věci žalovaným je věcně správné.

Se závěry žalovaného a podrobným odůvodněním napadeného rozhodnutí se soud plně ztotožňuje a dovoluje si na ně odkázat tak, jak připouští rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130: „*Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil*“. Krajský soud však považuje za nezbytné zrekapitulovat a uvést následující.

Především je třeba poukázat na žalovaným citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 Ads 182/2011- 93 (dostupný na

www.nssoud.cz) a jeho závěry, že jedině v aktivním a kooperativním vztahu uchazeče o zaměstnání a státu, reprezentovaného úřadem práce, lze dosáhnout skutečně rychlého a efektivního řešení nezaměstnanosti. Jednou ze základních povinností uchazeče o zaměstnání přitom je plnění povinností stanovených úřadem práce ve stanovených termínech. Pokud uchazeč o zaměstnání nerespektuje a není schopen splnit ani tuto základní povinnost uloženou mu úřadem práce, která tvoří základ pro spolupráci mezi úřadem práce a nezaměstnaným a uplatňování státní politiky zaměstnanosti ve smyslu § 2 zákona o zaměstnanosti, a nedoloží žádný vážný důvod ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, pak je pochopitelné, že v souladu s 30 odst. 2 písm. e) ve spojení s § 31 písm. b) téhož zákona následuje sankce v podobě vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, k čemuž v posuzované věci také došlo.

Ve věci nyní posuzované krajským soudem jde prakticky o identickou situaci, avšak žalobce nesplnil povinnost ještě základnější, než stěžovatel v citované věci, a sice pouze povinnost dostavit se k jednání na kontaktní pracoviště. Úřad práce navíc vůči žalobci projevil vstřícný přístup, když nepřistoupil k zahájení správního řízení o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání neprodleně po 9. 12. 2015, ale poskytl žalobci další termín dne 17. 2. 2016, do něhož mu poskytl dostatečně dlouhou dobu k prokázání tvrzených vážných zdravotních důvodů lékařským posudkem. Až poté, co se dne 17. 2. 2016 opakovala situace z 9. 12. 2015, přistoupil úřad práce k zahájení řízení. Žalobce tedy nejenže nesplnil základní povinnost uchazeče o zaměstnání, ale zároveň projevil negativní přístup ke smírnému postupu úřadu práce v dané věci.

Pokud se týká merita věci, je třeba uvést, že úřad práce postupoval dostatečně pečlivě, když si obstaral lékařské posudky hned tří ošetřujících psychiatrů, jejichž shodný závěr určoval jednoznačnou zdravotní způsobilost žalobce dostavit se dne 9. 12. 2015 na kontaktní pracoviště. Vzhledem k tomu, že žalobci se v průběhu správního řízení nepodařilo prokázat opak, rozhodl úřad práce správně v souladu s citovanými ustanoveními zákona o zaměstnanosti o jeho vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, a odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo žalovaným správně zamítnuto.

Pokud se žalobce opakovaně odvolává na lékařské zprávy MUDr. D., pak soud považuje za nutné uvést, že předně se tyto zprávy nijak nevztahují ke zdravotnímu stavu žalobce v rozhodný den 9. 12. 2015, ale až ke dni 1. 3. 2016. Tyto zprávy dále vykazují výše popsané nesrovnalosti, pro které z těchto zpráv nelze spolehlivě vycházet. Byla-li změna lékařské zprávy ze dne 1. 3. 2016 provedena na žádost žalobce, pak MUDr. D. pochybila, pokud tak neučinila způsobem předvídaným ustanovením § 54 odst. 4 zák. č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách.

Žalobní námitky jsou víceméně totožné s námitkami odvolacími a žalovaný na ně odpověděl v žalobou napadeném rozhodnutí. Námitce ohledně zkrácení procesních práv ve správním řízení krajský soud nemohl přisvědčit, když k odůvodnění vypořádání této námitky žalovaným uvádí, že žalobce je osobou plně svéprávnou, dostatečně věcně se samostatně hájící, nebyly tedy naplněny podmínky § 32 správního řádu pro ustanovení zástupce nebo opatrovníka, když tato věc není skutkově ani právně složitá. Relevantní není ani námitka žalobce spočívající v tom, že není schopen osobní komunikace s kontaktním pracovištěm ve Dvoře Králové nad

Labem z důvodu postupu úřadu práce ve vyřizování jeho žádostí a z důvodu neposkytování dostatečného poradenství při zprostředkování zaměstnání.

Ze správního spisu mj. plyne, že žalobci byla přiznána podpora v nezaměstnanosti, že byly ze strany úřadu práce činěny konkrétní kroky ke zprostředkování zaměstnání tak, jak je v podrobnostech popisuje žalovaný v napadeném rozhodnutí, rovněž tak, že nebyla jeho žádost o poskytnutí dávky mimořádné okamžité pomoci na speciální dioptrické brýle vyřízena dle jeho představ, že nebyl spokojen s postupem referentky úřadu práce ve vztahu ke způsobu hrazení plateb za energie, že namítal její podjatost, která nadřízeným orgánem shledána nebyla, že podal žádost o změnu kontaktního pracoviště, jíž však ředitel Krajské pobočky Úřadu práce v Hradci Králové Mgr. M. H. podmínil ukončením všech probíhajících správních řízení s žalobcem u kontaktního pracoviště ve Dvoře Králové nad Labem a přenesením všech agend. Tyto podmínky splněny nebyly a k přenesení agend nedošlo. V této souvislosti je nutné opět poukázat na citaci rozsudku Nejvyššího správního soudu shora o aktivním a kooperativním vztahu uchazeče o zaměstnání a státu, reprezentovaném úřadem práce. Na přenesení agend není právní nárok a žalobce se opět postavil negativně k vstřícné nabídce úřadu práce. Z hlediska této námítky tedy ani nebylo možné uvažovat o tom, zda nebyl naplněn vážný důvod dle bodu 7. písm. c) § 5 zákona o zaměstnanosti.

Nakonec pokud žalobce namítá, že byl z jednání dne 9. 12. 2015 omluven, pak krajský soud dospěl k závěru, že takový výklad e-mailové zprávy úřadu práce žalobci ze dne 9. 12. 2015 v 16:25 není na místě. Z této zprávy plyne pouze tolik, že úřad práce žalobci sděluje, že má zprávu o jeho zdravotním stavu dle potvrzení MUDr. R. ze dne 20. 11. 2015 o tom, že je v ambulantní péči psychiatrie a žádá žalobce, aby informace o svém zdravotním stavu poskytoval úřadu práce v měsíčním intervalu, když výslovně uvádí, že potvrzení je třeba úřadu práce doručit, lhostejno jakým způsobem. Žalobce nejen, že z obsahu této zprávy nemohl nabýt dojmu, že je tím zproštěn své zákonné povinnosti dostavit se na kontaktní pracoviště ve stanoveném termínu, nýbrž byl poučen o nutnosti prokázání svého zdravotního stavu, což pak ani nadále nečinil a tato skutečnost rovněž vedla k zahájení správního řízení o jeho vyřazení z evidence.

Krajský soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle jeho názoru bylo rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a správní orgán, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 14. srpna 2017

JUDr. Ivona Šubrtová v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
L. P.